

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám. — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisors tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Közbiztonságunk.

Városi közbiztonságunk gyenge alapokon áll. Az intézmény helyi feje maga sokszor követelte a reformokat, követelte a sajtó, követelte a nagyközönség, de városi képviselő-testületünk a rendőrség még mai színvonalát is luxusnak tartotta, és bizonyára megelégedett volna a hajdani bakterrendszerrel is.

Ez a kedélyes állapot úgy látszik, hogy széles körben ösmertté is lett a csirkefogók, zsebmetcszők, betörők és egyéb banditák előtt, mert Rimaszombatot kedves kirándulási helylyé választották.

A legutóbbi vásár alkalmával valóságos congressusra gyűltek egybe és a legvakmerőbb módon kezdtek fosztogatni.

A közönséges tolvajokon kívül megjelentek a szemhatáron a kasszabetörők, és a *rimaszombati takarékpénztárt* választották ki hadjáratuk célpontjául, s nem kevesebbet akartak kivinni, mint a rimaszombati takarékpénztár helyiségeibe betörni, ott a kasszákat átfurni, a sokmennyiségű pénzt, értékpapirokat elvinni, hihetleg a kötvényeket és váltókat megsemmisíteni.

A terv tehát vakmerő volt, ahogyan vakmerően akarták a gazemberek keresztülvinni.

A vásárgyűlés éjjelén jelentek meg először, behatoltak már két ajtón keresztül, de valami nesz által megriasztva, elmenekültek. A betört ajtóknál vizitkártyákat hagyva hátra, hogy legközelebb ismét tiszteletüket tessék.

A bejelentett vizit nem is maradt el, és másnap újra látogatást tettek. Este 9 órakor már bent voltak újra a takarékpénztár belső helyiségében ketten, négyen pedig résen állottak, hogy a kedvező pillanatban a bentlevőkkel egyesüljenek és a kasszák furását keresztülvigyék.

TÁRCZA.

Bajza József „Kritikai Lapok“-ja.**)

Irta: DR. RUIK LÁSZLÓ.

Bajza pöre Döbrenteyvel s gróf Desewffy Józseffel a Conversations-Lexicon miatt, egészen új aerát teremtett az irodalmi világban úgy, mint az olvasóközönségben. A merész hang megtörte azt a hallgatást, mi 1817-től Kölcsey kritikájának kedvezőtlen fogadtatása óta tartott: új szellemet hozott. De ez az új szellem az idősorokat hozta be s erre nagyon is idő volt már, mert az irodalomban az írói szertelen hóbort legszélesebben kezdett terjedni.

Az, amit Bajza elmond a „Kritikai Lapok“ vezérszavában, legjobban jellemzi azon kor irodalmi életét. Az irodalom valóban felburjánzott, a halhatatlanság után való láz erősen szedte áldozatait, a tehetetlenség a halhatatlanság koszorúját akarta megszerzeni, s ha megirt egy „történeteskét, mely legteljebbet anekdottának volt alkalmas, dialógusba szöve“, vagy hozzá mert szólni — de mert! — a nyelvkérdéshez, „rég elavult semmikiből“ összedezve tudományát, ha elkádeceziázott egy-egy olyan verset — s hány volt ilyen! — mint a „Sas“ című folyóirat farkas és báránya¹⁾, már akkor Schakespeare, Calderon, Révai, Adelung, Goethe és Schiller tehetőségéről álmodott. A vad fantázia ezen éretlen álmait táplálta még a hízelgők csoportja is, kik baráti s egyéb mellékes tekintetek révén tömjéneztek a „hir és név“ mámorától elkábult jámboroknak. A hízelgők csoportja már nem kevésbé volt veszedelmes a irodalomra, mint a poétás terek, orthographista vesszőparipások s a Schakespearei dícsőségben „utazók“ hemzsege serege. „A kritikának — mondja Bajza — e gyűlölte rettegett és rettegve tisztelt istenének templomot építeni, oltárt emelni közöttünk soha sem volt oly hasznos, sőt szükséges, mint ma“.

Kármán is így nyilatkozik mult század végén Urániaja előszavában: „Aki hazánk irodalmának valóságos állapotát tudja, nem kételkedik az, hogy ily folytatott írás mind hasznos, mind pedig hogy most van éppen alkalmas ideje az közrebeszátani“. Az, mivel Kármán vádolja a nemzet esinosodásában a nemzetet, hogy tudatlanságba süllyedt, hogy nem értenek egyebet legfeljebb

Ezalatt a csendőrség és rendőrség állig felfegyverkezve a szomszédos városházát szállta meg nem is sejtve, hogy a szomszédban már erősen hozzáfogtak a munkához.

E közben a takarékpénztárban lakó alispán ur huszára véletlenül észreveszi, hogy a takarékpénztár belső ajtaján kis-be járnak a takarékpénztári urak, és csodálkozik, hogy mennyi dolga van az uraknak, hogy még este is eljárnak a hivatalba.

Majd mégis megsejti, hogy baj van, csendőrökért izen, a betörők menekülnek, a huszár egyet közülök elfog, a csendőrség a másikat, a többi elszabadul, és így mégis sikerül egy tervezett nagy bűncselekmény szálaihoz jutni — *a véletlen útján*.

A mulatságos és egyuttal szomorú kép kiegészítéséhez még egy hiányzik, egy interpelláció valamelyik képviselő testületi tag részéről, hogy van-e tudomása a városi hatóságnak, hogy a vármegye belemarkolt egy huszára útján a városi autonómiába, és az elmert fogni városi területen egy haramiát.

Egy másik képviselő testületi tag pedig azt kérdezheti, hogy mikép van az, miszerint a haramiák bejelentett vizitje nem lett tudomásul véve?!

A festett kép elég komoly ahhoz, hogy képviselő-testületünk végre belássa azt, miszerint rendőrségünk vezetőjének panaszai, a rendőrség mai állapota felől alaposak, hogy rendőrségünk újjászervezése égető kérdés, mert vajjon miért fizetjük egyébként a városi adót, ha ennek fejében még penzünk sincs biztonságban, s még a takarékpénztár vaspántos szobáiban sem.

Nem lehet feladatunk, hogy mi a reform iránt egy apróra szóló programot dolgozzunk ki, de igenis reá mutatunk arra, hogy a detektív

a vármegyét, melyben élnek, hogy sivatag üresség uralodik valamennyi fejében, az öngondolkodás ereje eltikkadt, egyiptomi sötétség borítja rablelküket, a féltudások felfuvalkodása akadályozza az igazi tudományosságot, homály és tömörked felleg fekszik a legtöbb írásán, a literatúrában félrevezető ösvényen járnak, — az sokban találó ezen kor „*irodalmaira*“ is.

Igy volt ez más irodalmakban is, és a magyar irodalomban sem volt utolsó tünetény, mikor a lángelmék egyszerre nagy változásokat tesznek az irodalomban, az alkotás vágya megragadja a tehetetlenséget is, s a halhatatlanság praenumeránsai szaporodnak, mint a gomba. Ezek az irodalom lázbetegjei, ez az irodalomban kínos állapot. És a kritika, az orvos, az ellen fegyverét nem használhatja mindig, mert a közönség, a nagyur maga dédelget, hogy még nagyobb legyen a kör, a kritikát lehurrogja vagy meg sem hallgatja. Pedig a kritikának csak egy van hatása, ha tekintélyt a meghallgatás ad, ha az író a kritika után induló közönségtől várhatja ítéletét. Hogy a kritikát a közönség szívesen fogadja, oda az általános műveltség magasabb nivója kell, mi az elfogultságból kiemeljen.

Kármánnak, Kölcseynek nem volt ilyen közönsége, ha lett volna, Kármán magasztos, magas célpontot kitűnő szava nem hangzott volna el, s Kölcsey sem kénytelen elhallgatni. Más nemzeteknél a kritika fegyvere már régen esattogott, mikor még nálunk kritizálni való sem volt, s mikor már lett volna sok is, nem volt kinek. Átkellett alakulni a közönség felfogásának.

Az emberekben valami titkos érzés kelt már régebben a francia háborúk hatása alatt, ez az érzés mint lappangó parázs élt, melegített, de még nem világított. Külömböző átalakulások után a 40-es években tört ki. Nem is lehet nevet adni ennek az érzésnek, valami chaosa a nemzeti s a szabadság érzésének.

Ezt a belső világot kellett a kritikának érinteni, hogy rokonszenven támadjon a közönségben iránta. S ezt érintette Bajza a Conversations-Lexicon-féle pörben. Az egyenesség, a bátorság, a szigorú modor, mivel megleckézteti nemesak az író-mágnást, hanem a születési rang mágnását, helyeslő tapsra ragadta a közönséget: *azért* eltűrte, hogy amaz is kapjon a kritika vágásaiból.

Bajza szava hangot adott a közönség érzelmének. Ennyi elég volt, hogy az átalakulás megtörténjék, titkos öröm gyült mindenki benn, óhajtották a kritikát.

Nem akarjuk kiselbiteni Kölcsey érdemeit, mikor

rendőri szolgálatnak nálunk nyoma sincs, már pedig az alkaptány mindenhol egyuttal a detektív szolgálat vezetője, megfelelő polgári biztosokkal; — mi megelégedünk egy polgári biztosal is, de ez az egy azután ne tegyen mást, mint kutasson, és kivált a bejelentési kötelességet ellenőrizze, persze ha a bejelentési rendszer otthosnos volna, legalább az idegenekre nézve.

Fontos az őrszolgálat fejlesztése, és az őrszolgálat kiterjesztése kiváltkép hivatalokra, pénzüntözetekre stb. mert ennek hiányos volta a hararamiák főérdeme.

Különbö van rendőrségünknek elég értelmes feje, de hát szükséges, ha ő reformokat ajánl, azok a képviselő-testület szükkeblőségén hajótörést ne szenvedjenek, mert különben lesznek még szebb esetek is, mint a legközelebbi napokban történtek.

Vármegyei közgyűlés.

A vármegye f. hó 19-én rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlés iránt általános volt az érdeklődés és a megbízottsági tagok nagyon szép számban jelentek meg.

Hámos László főispán zugó éljenek között nyitja meg a közgyűlést és lelkes szavakban üdvözi a megjelenteket. Majd a hazafias részvet szózatához fordul, hogy kifejezést adjon a párisi katasztrófa alkalmával oly tragikusan kiszűvedett Alenconi hercegnő kimulta fellett; a gyászeset a magyar nemzetet is érinti, mert szeretett királynőnek nővérét érvén a csapás, sújtja ez a szeretett királynőt, mivel nemzete mindig egyet érzett. A főispán indítványára a törvényhatóság kifejezi részvétét a felséges királynénak.

Gróf Serényi Béla indítványozza, miszerint Ivánkovics János rosnói püspök beiktatása alkalmával küldött-ségileg üdvözlőessék, mire a főispán a küldöttségbe kiküldi a közgyűlés határozata folytán, ennek lelkes hozzájárulásával, a főispán vezetése mellett az alispánt, Szentmiklóssy Istvánt, Szentiványi Árpádot, gróf Serényi Bélát, Hegyessy Sándort, Ragályi Gézát, Kubinyi Gézát, Mariássy Barnát, Gaál Jánost.

egy róla írónak²⁾ tulságosan magasztaló szavait Bajzara vonatkoztatjuk. „Az a kritikai irány — ugymond — melyet ő indított meg a politikai téren, époly fontosságot nyert, mint irodalmi életünkben. Lassankint beláttuk, hogy egészséges élet csak ott lehetséges, hol a kritikának, a szabadszónak tekintélye van“.

Igaz, hogy a kritikára Kölcsey adott példát, de tovább nem folytathatta a közönség felzuduló ellenszenv miatt; s hogy gyümölcsöző eszmecserét vont maga után,³⁾ de ez 1817-ben volt. Innentől az igazi kritika hallgatott, míg Bajza bátor föllépése meg nem törte a csendet. Azt a kritikai irányt, mi a politikai téren is ép oly fontosságot nyert, mint irodalmi életünkben, Bajza indította meg, az érdem kizárólag az övé.

Kevésbé éles szem is, mint a Bajzáé, észrevette volna azt a változást, mi a Conv.-Lex. pör alatt végbe ment a közönség felfogásában. Bajza tudta s föl is használta az alkalmat; megindította Kritikai-Lapjait, teljesítve ezzel az irodalmi kóros állapotot aggadó írók óhaját. Kisfaludy Károly kritikai jegyzeteket⁴⁾, Toldy kritikai-levelek című hasonló szellemű lapot tervezett,⁵⁾ de Kölcsey példája még élénk emlékezetben volt. A „Tudományos Gyűjtemény“ is óhajta a kritika „tanszékét“. A tanszék 1831-ben megalkotta Bajza, s nemsokára alkalmat nyújtott arra, hogy a magyar olvasóközönség ne hanyánnepelt íróját a maga valódi alakjában szemlélhette, a nimbus szétfújásai után.

A hang, mivel Bajza kritikai-lapjainak vezérszavát megírja, nagyon is elég arra, hogy kegyelemre a tehetetlenség ne számítson. „Mi rettegünk — mondja — a tudományos tribunáltól, utáljuk és gyűlöljük azt, istennünk az önfény s a bálványozásnak vagyunk barátai. A helyett, hogy az egyedül üdvözítő utat keresnők, a szív és vérrokonság, a hir és névőz s a vallásbeli pártoknak, s az emberi hiúság ezernemű esábjainak, mint annyi isteneknek szobrokat emeltünk. Mi érzéseinket, diévagyaink ingereit megtagadni csak parányi részben sem tudjuk, feláldozni pedig önfényünket a közfényért, valamint a polgári, egy a tudományos körben sem vagyunk elég erősek“. Nem az ügyet, hanem magunkat szeretjük, jaj annak, ki a kritika fegyvereivel megsérti önző hiúságunkat, csak olyan kell, ki tömjénez.

Ugyanezt mondja Kármán „Nemzeti esinosodásában. Alázatos suppliciója az írónak, melylyel elméje szülöttjeinek jóváhagyást koldul, alacsonyítja azt a díszes hivatalt, melyet magára vállalt. A dícséret csklandozása

*) Rövid részlet Bajza József „Kritikai működése“ című munkából.

aratott. Balánka Imrét *Vágó* István, Fábian Gyurkát *Szentmiklóssy* Béla személyesítették, mindketten találó vonásokkal alakítva. Szentmiklóssynak szép dalai is tetszettek, de kár, hogy a zongora sehogy sem akart Konti szép magyar nótáihoz simulni. A férfiak közül még *Szilágyi* (Csura) és *Borbély* (Marci) voltak pompás alakok, míg a nők közül *Tomory* Melissa (Magdolna) és *Berzsényi* Margit (Mária) érdemelnek elismerést. Az előadás különben a maga egészében sikerült volt, mert a mellékszereplők is tisztességesen megállták helyüket. E siker indította Kiss Pál igazgatót arra, hogy a darabot ismételtelen előadja, melyre közönségünk másodszer is szép számmal gyűlekezett össze.

Csütörtökön Sullivan régi operetteje a „*Mikádó*” került színpadra. Hogy mire való volt a Titipu városának a színpadon erőszakolt szellemeskedéssel Battyipura való változtatása, azt nem tudjuk; a mi közönségünket ilyen hangzatosassággal nem lehet színházba csalogatni. Kevesen is voltak, s bizony nem nagyon gyönyörködtek a meghuzgált, s 2 felvonásba összevont darab gyenge előadásában. A japáni mikádó Szilágyi, valóságos komédiát esinált szerepéből: diszeretűl, jól kezdte, hanem aztán olyan clownszerepeket engedett meg magának, a mit jóízűlű közönség nem igen lát szívesen a — színházban. Kiss Pál Nanki-Poo szerepét nem tudta, hangja cseppet sem kellemes, alakja tulságos nagy dimenziója révén a színpadon nem ajánl. Borbély és Vágó leginkább elfogadható alakítást nyújtottak. A nőszereplők közül Tomory Melissa (Yum-Yum) és Nagy Linda (Katisha) emelendők ki. — Az előadás olyan volt, mintha gyermek- vagy zóna-előadás lett volna.

Pénteken zóna-előadásban a „*Vigéczek*”-et; *Szombaton* „*Ripp van Winkle*” régi szép operette-et adták. Nem akarjuk „erős kritika” alá venni az előadásokat, s csupán az egyáltalán el nem nézhető helytelenségeket rövjük meg, mert ezek között olyanok is vannak, melyek a közönség teljes negligálására vallanak, mások viszont a színházba élvezni és szórakozni járó közönség tulságos elnéző jóindulatát feltételezik. Igaz, hogy ilyen hibákba ritkán esik a Kiss Pál társulata, de azért még is csak bántó, mikor némely, immár országszerte verki utján is népszerűvé vált zenei részt hibásan énekelnek a színpadon, s az ének valósággal fűlsértő disharmoniában van a zongorakísérettel, mely szintén nem helyes, egyszóval más énekelnek a színpadon, más játszik a karmester, s egyik sem a valódi. Ez „*Ripp van Winkle*”-ban is többször előfordult. A rendkívül hálás czímszerepet Szentmiklóssy pompásan játszta, kár, hogy a magasabb partietkra hangja nem alkalmas. Tomory Melissa kedves és takaros Lisbeth volt. Derrik polgármester szerepét Borbély nagyon kedvetlenül játszta. A két kis gyermek Alice és Adrien (Ujj Mariska és Ujj Pistike) megérdemlik, hogy dícsérettel említsük meg őket. Kiss Pálnak szívesen elengedtük volna az énekrészletet.

Vasárnap „*A gjimesi vadvirág*”-ot ismételték meg szépszámu közönség előtt. Az előadás jó volt, s a közönségnek tetszett. Az első daltól, mit Szentmiklóssy (Fábian Gyurka) énekel, most is egészen elütött a zongorakísérett; ezt különben ugy adja elő a jó hangú énekes, mint-ha maga is bizonytalan volna benne. Aztán micsoda mérges pillantásokban van része ilyenkor a karmesternek! Egyebekben a darab jól ment, a szereplők derekasan megállták helyüket, csak Szilágyi nem akar sehogysem engedni abból a sok izetlen mókából. Kis mérséklet mellett igazán pompás szerepe volna az iszákos egyházi; Borbély például egyike a legjobb alakoknak e darabban, egész diszkrétül játszta a viceharagozó szerepét; megfékezhetné a tulszásokban partnerét is.

Hétfőn a diákság zsufolásig megtöltötte a színházat, s megélvezte a feláru történelmi előadást. „*II. Rákóczy Ferencz fogságát*” játszották, s a közönség meg volt elégedve az előadással. Legjobban játszott Berzsényi Margit (Amália), ki nyílt színen is többször zajos tapsra ragadta a közönséget.

a kritika. első utmutatását az irodalmi művek megítélésére innen kapta. Szóval Bajza nemcsak az irodalmat igyekezett a kritika segítségével európaibb színvonalra emelni, hanem a közönség ízlését is.

Ebben egyetlen Bajza lapja azon lapok között, melyek a harminczas években megjelentek. Mert azon lapok, mint az 1833-ban megjelent „*Szép művészeti folyóirat*” a *Regelő*, *Honművészet* című melléklapjával Rothkrepf (Mátrai) Gábor szerkesztésében; a *Rajzolatok* — a társasélet s divatvilágban, melyet a magát első humoristának nevező Munkácsy János szerkesztett; Kassán a vegyes tartalmu „*Felső-Magyarországi Minerva*”, a „*Jelenkor*”, „*Hazai és külföldi tudósítások és a tudományos gyűjtemények*”, stb. melyek mindenképen volt egy-egy szépirodalmi melléklapja, valódi kritikát nem gyakoroltak, nem is volt céljuk. Mondhatjuk, hogy a folyóiratok ezen gazdagsága mellett a kritikai areopag elkerülhetlenül szükséges volt, mert épen a *szám* szülte azt, hogy szükségből selejtebb darabokat is vettek fel, mi nem volt nyereség sem az irodalomra sem jó hatással a közönség ízlésére. A kritikai-lapok épen a miatt kelnek ki gyakran, hol a hibás nyelvet, hol a firkászi füres tartalmat ostorozva. A kritika árgus szemét nem kerülte ki semmi! Nem voltak szükségtelenek ezek a folyó iratok, mert a mint az akadémia napi kérdéssé tette az irodalom ügyét, az olvasó közönség folyton szaporodott, ezenkívül a politikai, társadalmi mozgalmak is szükségessé tették az értesülés közegét.

A Kritikai-Lapokat mindenesetre úgy tekinthetjük, mint alapvető, előkészítő közeget az „*Athenaeum*” s „*Figyelmezőre*”, mely lapoknak hatása irodalmunkra korszakalkotó.

Jegyzetek: 1) A. Egy. Phil. K. 1885. 499. l. Kuriozumnak ide írjuk meg, hogy később is (a „*Sas*” folyóirat 1831—33-ig 15 kötetben jelent meg) 1836-ban Vizi István adott ki igazán vizes verset „*Virágkosár*” ezimen (N.-Ényed.) Bírálata I. Folyóir. 1837. 91. l. — 2) a Wolf Béla. A székesf. áll. főreál isk. ért. 1891. — 3) Csokonayról szóló bírálata ellen szól Desseffy Kazinezyval váltott leveleiben, Kazinezy mellett s a Muzarionban magaslatja ugyanott Fáy András igazságot akar szolgáltatni Csokonaynak, a Tud. Sz.-ben egy persiflage jelent meg ellene. Nagy János rőpiratot ad ki szintén ellene. — 4) Bánóczy J. Kisf. K. Mind. M. VII. kiad. I. Eletrajz. 15. l. — 5) V. ö. Élet és Literatura 1827. évf. II. k. 16. l. — 6) Némz. könyvt. IV. k. 1879. 85. l. — 7) Kr. Lapok 1834. V. f. 117. l. — 8) L. N. O. 105. l. — 9) L. Gyulai P. Vörösmarty összes m. kiadása előtt XLVII. l. — 10) Széchenyi és a nemzetiségi kérdés. Zsilinszky M. Ak. Értés. 1894. 54. f. 338. l. — 11) L. Bánóczy id. kiad. I. k. 15. l. — 12) Badies F. Fáy András Életrajza. 370. l.

Kedden Hevré szép zenéjű operetteje „*Nebántsvirág*” szórakoztatta a közönséget. Az előadás jó volt s a szereplők mindegyike sok igyekezettel s sikeresen oldotta meg feladatát. A czímszerepet *Tomory* Melissa játszta: szépen énekel, s játéka is tetszett; partnerei *Szentmiklóssy* (Champlatreux) és *Borbély* (Celesztin) szintén hozzájárultak az est sikeréhez. A többieket is dícsérettel említjük meg Szilágyi (örnagy), Vágó (örmester) és Nagy Linda (fejedelemasszony) élvezhető alakítást nyújtottak.

Mint halljuk a társulat még egy hétig marad városunkban. Remélhető, hogy ez idő alatt a közönség az eddiginél nagyobb érdeklődést tanúsítani a társulat előadásai iránt. Ma *szerdán* Kazaliezky népszínművét: „*A garasos alispán*”-t játszik.

Hirek és vegyesek.

Fényes esküvő volt Pécssett folyó hó 11-ikén. Ekkor kötött ott házasságot Mihályfalvi *Forgon* Lajos pécsi kir. posta- és táviradaigazgatósági fogalmazó, lapunk régi jelestollu külmunkatársa. *Werner* Elzával, *Werner* Jánosnak, a Duna gőzhajózási-társaság pécsi bányagondnokának leányával. Az esküvőn nagy és előkelő násznép jelent meg. Számosan voltak a posta- és távirada-, továbbá a bányagazgatóság főbb tisztjei s a városi tisztviselők közül. A polgári kötés után a ref. templomban egyházi áldásban részesült a fiatal pár. A násznépelyen részt vettek a vőlegény megyénkben lakó szülei is: *Forgon* Lajos földbirtokos nejevel. Állandó boldogság kísérje a megkötött frigyét!

Kinevezés. A kereskedelemügyi miniszter *Volkó* Mátyást, a rimaszombati államépítészeti hivatal mérnökét, kir. főmérnökké nevezte ki.

Előléptetések. A rimaszombati pénzügyigazgatóság derék tisztikara közül a pénzügyminiszter legközelebb többeket előléptetett a költségvetés alapján. Igy *Homolay* Gábor *Kövecz* István (helybeli) és *Sztamokérvits* Ferencz (tornallyai) adótisztokat a XI-ik díjosztály 1-ső fizetési fokozatába, *Szakall* Lajost a X-ik díjosztály 1-ső, és *Pintér* Endrét ugyanazon díjosztály II-ik fizetési fokozatába, végül *Matusch* Endre nagyrőcezi adótárnokot a IX-ik díjosztály 1-ső fokozatába. Felemlítjük egyuttal, hogy *Löfkovits* Albert irodatiszt is várhatja legközelebbi előléptetését a XI-ik díjosztály II-ik fizetési fokozatába. Az itt említett tisztviselők mindegyike tevékeny munkása a pénzügyigazgatóságnak s köztisztviselőknek örvendő tagja városi és megyei társas életünknek. Üdvözljük őket ez alkalomból s kívánjuk, hogy mostani jól megérdemelt előléptetésük csak lépcső legyen a további emelkedéshez.

A „Gömörmegeyi takarékpénztár és Hitelbank” igazgatósága és alapítói f. hó 16-ikán ülést tartottak, melyen az igazgatóságból kilépett *Baloghy* Endre helyére *Benyo* Lászlót választották meg.

Kinevezés. A belügyminiszter a dobsinai anyakönyvi kerületbe *Rozslozsnik* Sámuel városi tanácsost és *Szolyka* Lajos városi közgyámot anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

Halálozás. Özv. *Káposztás Józsefné* szül. Nagy Mária — nehai *Káposztás József* Rimaszombat város volt polgármesterének özvegye — folyó hó 19-én hosszas szenvedés után, 80 éves korában elhunyt; — temetése ma — május hó 20-án — d. u. 4 óraker lesz.

Majális. A községi elemi fiú és leányiskolák, valamint a polgári iskola növendékei, a tantestületek közös megállapodása szerint, folyó hó 26-án tartják szokott tavaszi mulatságukat a főgymnázium ifjúságával együtt a pusztaszabadkai erdőben.

Vívó kurzus. A városunkban időző jeles vívótanár *Zolnay* Viktor f. hó 15-ikén megkezdte hat hétig tartó vívó-kurzusát. Kedvező alkalom nyílik a testedző sport elsajátítására, s szívesen felhívjuk olvasóink figyelmét a *Zolnay* működésére. Iskolája, methodusa egyszerű, korrekt, szabatos és megtanulni könnyű. Jelentkezni lehet még mindig a vívóteremben. (Ferenczy-utca a Báthory-féle ház) hol csoportokra osztva tanulnak és gyakorolják magukat a vívó-sport lelkes hívei.

Nappali oktatás az ipariskolában. Biztos forrásból vett értesülés szerint, élénk mozgalom indult meg városunkban az iránt, hogy a helybeli iparos tanonciskola esteli oktatása a jövő tanév elején nappalivá tétessék. A kezdeményező lépést a kir. tanfelügyelőség tette meg s úgy tudjuk, hogy az iparfelügyelő bizottság már javaslatot is tett ez irányban a városi tanácsoshoz, mint elsőfoku iparhatósághoz. Ha ez a terv megvalósulna, akkor az iparostanoncok kedden és pénteken délután 2 órától 4 óráig nyernének oktatást, a mindennapi tan-kötelesek pedig ezek helyett szerdán és szombaton délután végeznék szokott iskolai munkájukat. Tekintve a nappali oktatás előnyeit, mi is örömmel fogadjuk az újítást ezen a téren s kívánjuk, hogy az életre való terv mielőbb sikerüljön. Megvagyunk győződve, hogy rég óta érzett bajon lenne ez által segítve.

Budavár bevételének évfordulója. Holnap, május 21-én lesz 48 éve annak a dicsőséggel teljes gyertyénynek, hogy honvédeink visszatoglalták Budavárát az osztrákoktól. Görgey parancsa szerint hajnali 3 óraker az összes útegek egyetlen öszlővést tettek és ezen jelre a rohamra kijelölt csapatok előnyomultak. Nemsokára mindenütt ember ember ellen állt a küzdelemben. A harc főpontja a fehérvári rondellán lőtt résnél volt s midőn ezt a rést hosszas és véres küzdelem után honvédeink elfoglalták, erről az osztrákok azonnal jelentést tettek Hentzynek, ki akkor a vízvárosban harcolt *Kmetty* ellen. Hentzy a Vilmos főherczeg két századával s a varasdi ezred 2 1/2 századával azonnal fölsietett a várba. Az utcákon még folyt a harc, Nagy Sándor a főőrségi nyomult előre, egyidejűleg a vár déli részében is lehetett már lövéseket hallani, hová *Allich* nyomult be, továbbá az északi oldalon, hol *Kneziech* működött. Hentzy a magával hozott tartalékok előre vezeté, hogy a magyarokat, ha még lehetséges, kiszorítsa a résen. Ekkor egy muskétagyóli halálosan találta mellét. Ez reggeli 8 óraker történt. Ettől kezdve az ellenállás györegbb lett. Egyes helyeken parancs nélkül fehér lobogókat tűztek ki az osztrákok, melyeket azonban a tiszték ismét leszagattak. Csak 9 órától lobogott ismét egy ilyen zászló a Fehérvár felőli tornyon a győztes magyar háromszin mellett. A harc még d. e. 10 óráig folyt s csak azután szüntette meg Görgey a tüze-

lét. A vár teljesen a honvédek birtokába került. Midőn már minden elveszett az osztrákokra nézve, *Alnoch* ezredes lement a lánchídhöz, hogy egy löporaknát fölgnyújtson, mellyel a lánchídat akarta szétrombolni. A lánchíd szeretlenül maradt, de az osztrák tiszt légbe röppült kísérelével együtt.

Fényképészet. A főtéren a czukrászda mellett egy új, tetszetős fénykép-kerakot hívja fel a járó-kelők figyelmét, kik tömegesen gyönyörködnek *Andrássy* László mesterien kidolgozott s szépen sikerült fotográfiáiban. Az összeállított képesportozat igen szép, s egy festményekkel díszített gyönyörű passe-partout-ban van elhelyezve. Maguk a képek a megszólalásig hűek, tisztán, teljes szakértelemmel vannak kidolgozva, s méltán keltik fel mindenknek a figyelmét. A szép új csoportkép párja megtekinthető a régóta kiváló jó hírnévnek örvendő fényképész modernül rendezett műtermében.

Véres boszu. A pelszezi mezőkön e hó 16-ikán — mint nekünk írjak — véres dráma történt. Két kondásbojtár valami fölött összeveszett s az idősebb, a 27 éves *Kaszper* Pál a fiatalabbat, a 16 éves *Paszternyak* Ferenczet eldöngötte. Ez boszut forralt, elment a közellevő esordáshoz, s azon ürügy alatt, hogy botot akar vágni, elkerlte baltáját. Erre visszament ezimborájához s miután ez épen a földön fekvé aludt, a baltával ugy fejbe vágta, hogy többé sohssem ébredt föl. A fiatal gyilkos maga jelentkezett a csendőrségnél, mely a rozsnói szolgabíró-sághoz kísérte.

Vivni szándékozók figyelmébe. Budapesti okl. vívómester *Lovas* (Röszler) Gyula, kinek a fővárosban is 2 állandó vívó-terme van, a nyári szüniidőben városunkban 2 havi vívó-curstus szándékozók adni. *Lovas* egyike a jelesebb vívómestereknek, ki a magyar és olasz kardvívás előnyeit igen ügyesen ki tudja használni, s vívótermei szorgalma s lelkiimeretes tanítása miatt igen látogatottak. Saját képzettségéről és ügyességéről tanubizonyoságot tesz az, hogy a tavalyi nemzetközi vívóversenyen 3 arany éremmel s ugyanannyi oklevéllel lett kitüntetve. — Mult hónapban pedig *Volpini* jeles olasz vívómesterrel küzdött sikeresen, ki serteve érezte magát *Lovas*nak ama nyilatkozata által, hogy ő *Volpinit* biztosra veszi. E mérkőzésnek párbaj színezeté volt, s 18 tus teljes 53 perczig tartott. Az első tust *Lovas* adta be *Volpini*nek, s a jelenlevők szerint *Lovas* volt 1 tussal győztes. Jóllehet, a jury a szokott magyar gavallériával az idegent, tehát *Volpinit* — ki maga esodálkozott ezen legjobban — jelentette ki egy tussal győztesnek. Meglepo volt különösen az, hogy az olasz mester által alkalmazott híres szurások egyike sem sikerült *Lovas* azokat levédve, hatalmas arezvágással felett. Igaz ugyan, hogy egy ízben *Volpini* azzal akarta szurását igazolni, hogy felmutatta görbült kardját, de az a kard mindig görbe volt a vágások után is, mert többnyire laposakat vágott. *Lovas* vágásai tisztábbak voltak, míg *Volpini* tusai felett folyton a jurynek kellett dönteni. — Ennyit ajánlunk. Kinek tehát szándéka van *Lovastól* az olasz iskolának előnyeit egyesítve, a magyar-vívás gyors fok- és elővágásaival elsajátítani; e ritka alkalmat felhasználva, jelentkezhetik *Michnay* Gyula főgymn. tornatanárnál, ki szívesegből e cursusra jelentkezéseket előre is elfogad.

Vesztett eb. Nagy félelemben tartotta *Kokova* község lakosságát e hó elején egy veszett eb; mely a város területén garázdálkodott, nem kímélve kutyatársait sem a veszettség elől; sőt dühének ember áldozata is volt, mennyiben egy cselédnek kezét véresre sebezte. A cselédet azonnal a budapesti oltóintézetbe szállították, hol a sebet nem találták veszélyesnek. A kutya kollegáit azonban nagyobb elhatározás érte, mert a csend, rend fenntartására hivatott erőves kapitány rendelete folytán a község vadászai kilencz kutyát hoztak terítékre, melyeket gazdáik — tilalom dacára — szabadon eresztettek.

Országos állatvásár. Rimaszombat május 14. (vármegeyi állatorvos tudósítása). Felhajtattott: ló 1846; szarvasmarha 2860; juh 6231; sertés 375; összesen 11312 drb állat. A vásárra felhajtott állatok mennyiségét tekintve, megelőző országos vásárnál jóval esekélyebb felhajtást kellett tapasztalunk. Vajjon ezen esőkénést a tavaszi mezőgazdasági munkálatok elmaradottsága, vagy a nemrég lefolyt hónaposvásár okozza-e; azt egyelőre nyílt kérdésnek hagyom. Vásári forgalom átlagosan elég élénk lefolyásu volt, miután szépszámu kereskedő és vevő községek jelent meg. Legnagyobb, legélénkebb forgalom, s legmagasabb árak, a sertések adásvételénél éretek el. Igen jó és élénk üzleti szellem nyilvánult a juhoknál; meglehetően jó szilárd irányzattal a szarvasmarhák; közepes, és legalacsonyabb árakkal, a lovak között. Árak: Igásokör magyar I. oszt. 320—380; II. oszt. 240—320; kislótokoknak való 170—240; vágó és mustra ökrök 210—340 firtig páronként. Tenyészbikák 2 évesek drbjá 80—120 firt. Magyar fejős tehének 50—90; tarkák 60—125; levágásra való 45—110 firtig darabonként. Növendék állat igen kevés volt. Szopósborjak darabja 6—18 firt. Remonda ló drb. 180—300 firt; nehezebb kecsi ló 300—450; könnyebb 220—300 firt páronként. Paraszt ló darabja 70—110; hibás 25—70 firt. Anyajuh nyíratlan, báránystól 14—16 firt, sovány és megnyírva 9 firt 20—11 firt 50 kr; ürü, jöminőségü, nyíratlan 15—19 trt, megnyírva 11—14 firt páronként; báránys darabja 1—1 firt 60 kr. Hizott sertés vágó súlyra 50—52 firt, átlagban 55—70 firtig. Közék malaczostól 45—54 firt, malacz nélkül 35—45 firt. Egy és féléves süldök párja 45 firt, jobbminőségü évesek 30—35 firt, silányabbak 25—28 firt; fél évesek 13—15 firt. Választott malaczok 5—7 firt darabonként.

Nyilvános nyugtázás. A nyustyai kereskedő ifjúság folyó május hó 16-án tartotta meg tavaszi mulatságát — kedvezőtlen idő miatt az erdő helyett az óvoda helyiségében — szép számu közönség jelenlétében, mely alkalommal a jótékonycélra — az óvoda javára — felül-fizettek: *Pantner* Sebestyén 1 firt 50 krt, *Kolbheneyer* Jozsef, *Thomka* László, *Frenyo* Dániel, Özv. *Gottlieb* Jakabné, *Vitális* Leopold, *Kiszely* Nándor, *Sramko* András 1—1 firtot, *Bakos* Pál, *Dr. Bleier* Leo, *Bihary* Géza, *Bihary* Aladár, *Emmert* Károly, *Fuchs* Vincez, *Gonosz* János, *Hódosy* Miklós, *Hunko* Szudor Pál, *Koós* Mihály, *Kavechán* József, *Lamos* Zsuzsika, *Madarassy* Zoltán, *Novák* Mátyás, *Novák* Juliska, *Neumann* Ármín, *Paulovics* János, *Pazár* Gusztáv, *Solcz* Imre, *Takács* János, *Zawadzky* Edéné, *Zawadzky* Ede 50—50 krt. Összesen 17 firt 50 kr. — Fogadják a szives felülfizetők a jótékonycéz érdekében hálás köszönetüket! *A rendezőség.*

Látta már a „Vasárnapi Lapok“-at? Ha nem látta, kérjen belőle mutatványszámot. A „Vasárnapi Lapok“, melyet Beniczkyné Bajza Lenke a legnépszerűbb regényíró, Prém József tanár, ki rövid időben két pályadíjat nyert színműveivel és Miskolczi Henrik, a világlátott újságíró szerkesztettek, ma egyike Magyarország legszebb és legértelmesebb szépirodalmi hetilapjának. A „Vasárnapi Lapok“ eredeti magyar ügy tartalmában, mint képeiben. A „Vasárnapi Lapok“-ba minden számottevő költő és író dolgozik, a képei a legelső műintézetben készülnek. Egy próbaszám mindenkit meggyőződtet arról. A „Vasárnapi Lapok“ előfizetési ára egész évre 8 frt, fél-évre 4 frt, negyed évre 2 frt. Tanítók, jegyzők és lelkészek kedvezményes áron kapják, ha a kiadóhivataltól, Budapest, IV. Újvilág-utca 25. szám alá fordulnak.

Hivatalos közlemény.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispáni hivatalától

Pályázati hirdetmény.

9728. sz. — A vármegyei közigazgatási irodában üresedésbe jött díjnoki állásra, ezennel pályázatot nyitok. Minél fogva felhívom mindazokat, kik ezen évi 420 frt javadalmazással állandóan rendszeresített díjnoki állást elnyerni óhajtják, hogy eddigi foglalkozásukat igazoló hiteles okmányokkal felszerelt, sajátkezűleg írott kérvényüket, hivatalomnál folyó évi május hó 30-ik napjáig bezárólag beadni, annál kevésbé mulasszák el, mivel ezen határidőn túl elkésve beadott kérvények, figyelembe vételnek nem fognak.

Megjegyezvén, hogy szép folyóírással bíró egyén az alkalmazásnál előnyben fog részesítettetni.
Rimaszombat, 1897. május 13.

Bornemisza, alispán.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

571. szám. — A vezetésem alatti kir. törvényszék épületében előforduló helyreállítási munkálatok biztosítása céljából árlejtést hirdetek s az árlejtés napján az elnöki irodába folyó év május hó 31-ik napjának délelőtti 10 óráját tűzöm ki.

A költségvetés 423 frt 22 kban van előirányozva. A „árlejtési feltételek“ az elnöki irodában előbb is megtekinthetők.

Felhívom mindazokat, kik ezen helyreállítási munkálatokat felvállalni óhajtják, hogy ötven frt bányapénzzel ellátva, a fent írt helyen és időben személyesen vagy meghatalmazott által jelentkezzenek.

Rimaszombat, 1897. május hó 14-én.

Kubinyi Aladár, k. t. elnök.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetmény.

605. sz. — A rimaszombati kir. törvényszéknek megüresedett és az 1893. évi IV. t.-cz.-ben megállapított illetményekkel javadalmazott irodatiszti állásra a nagyméltóságú M. kir. igazságügyminiszter ur f. évi május 14-én 2048 J. M. E. szám alatt kelt rendelet alapján pályázatot hirdetek.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-ának 2. pontja szerinti képesítettségeket, nyelvismereteiket és hadkötelezettségi viszonyaikat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket, melyben az iránt is nyilatkozzanak, hogy az 1891. évi 17. t.-cz. 41. és 43. §§-ban megjelölt rokonsági illetve sógorsági akadály fenn torog-e, a bírói ügyv. szab. 5. §-ában előírt uton hozzám e hirdetménynek a hivatalos lapban harmadszori közzétételétől számított két (2) hét alatt annál inkább nyujtsák be, mert az elkészen beérkezett kérvények figyelembe vételnek nem fognak.

Rimaszombat, 1897. május hó 17-én.

Kubinyi Aladár, k. tszéki elnök.

Felelős szerkesztő: RABÉLY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg-selymet 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, esik, kockázott, mintázott damaszott stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal stb.) a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. es. és k. udvari szállító selyemgyára Zürichben.** Svajczba ezimzett levelekre 10 kros, és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Árverés!

A **Kalla Mihály csödtömegehez** tartozó rimaszombati Kossuth-utcai emeletes ház 7370 frt, — és a Ferenczy-utcai ház s kert 5335 frt 50 kr. kikiáltási ár mellett **1897. június hó 10-én** délelőtti 10 órakor fog a **telekkönyvi hatóságnál** megtartandó árverésen eladatni.

Az árverési feltételek ugyanott, valamint alulírt tömeggondnoknál is megtekinthetők.

Rimaszombat, 1897. április hó 29.

Kishonthy Gyula,

csödtömegegondnok.

3-3

Szeplő, májfoltok, sömör

eltávolítására **aroz-, kezek vörössége ellen, pörsenések (vimmerli), atkák (mitesser)**, s más bőrtisztalanságok elhárítására megszüntetésére, a bőr puhasága, finomságának emelésére az általánosan ösmert kítőnő hatású **Dr. Spitzer-féle javított aroz-kézenőcs** használható csak eredménytel. Egy próba-tégyel ára 40 kr.

Száj, fogak, foghús

ápolására, jókarban tartására a tudományos alapon összeállított „**Antiseptikus fogpor**“ nagyszerű eredménnyel használható. Megszünteti a fogfájást, meggátolja, eltávolítja a fogakon lerakódó borképződést, antiseptikus tulajdonságánál fogva elejét veheti a szájban könnyen képződő erjedésnek, rothadásnak, savképzésnek. Előmozdítja a fogak épségben tartását, a szájnak kellemes üdöséget kölcsönöz. Egy doboz 35 kr.

Kitűnő illatszerek

(Parfeumok) **Ilang-Ilang, Heliotrop, Ess-Bouquet, orgona** stb. esinos üvegekben 30, 50, 80 kr. 1, 2, 3 frtért minőség szerint:

Gyógyszertár, chem. laboratorium CSETNEKEN.

Világhírű Dürkopp „Diana“-gépek.

A kerékpározó idény beálltával, e sport nagyobb fellendülése céljából, a felsorolt kítőnő és elsőrendű gépek teljesen jutalék nélküli beszerzésére készséggel ajánlkozok

Michnay Gyula,

fogymn tornatanár Rimaszombat.

Gröger-Müller-féle gép, igen esinos kivitelben 130 frt.

Világhírű Dürkopp „Diana“-gép, legszolidabb kivitelben, mindenütt pormentes olajtartó golyó-esapágygyal, sulya 15 kgr. 175 frt.

Legfinomabb könnyű uti Dürkopp „Diana“-kerékpár, sulya 13 és 1/2 kgr., ellátva törvényesen védett hajtó-esapágygyal, kimart gör-láneczekkel. Minden laikus által is könnyen kezelhető, széjjel szedni sosem kell, teljesen pormentes 225 frt.

Az árak készpénzfizetés mellett értendőek! — Részletre 10 százalékkal drágább.

Kitűnő padló-máz!

puha padlóra.

Linoleum padló-zománcz

3 árnyalatban.

Einstädter Testvéreknél BÉCSBEN.

Teljesen használatra kész, esinos és a céljának megfelelő 1 kilós dobozokban.

Linoleum padló-zománcz egy óra alatt megszárad, pompás fényű sima és repedésektől ment marad

Linoleum padló-zománcz közvetlenül a dobozból mazolható fel.

Linoleum padló-zománcz használatra sokkal olcsóbb, mint a többi padló-fénymáz.

Kapható minden nagyobb festék- és gyógyáru-üzletben.

Főraktár Rimaszombatban: **Braun Zsigmondnál.** 5-6

A „vaslovag“ védjegyre tessék ügyelni!

Hirdetmény.

121. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíró 1896. évi 5775. számú végzése következtében **Dr. Daxner Samu** ügyvéd által képviselt **Tiszolczi kölcsön-segélyző szövetkezet** javára **Brndjár Pál** balezárkin és **Hámos András** hruskulin ellen 179 frt 60 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 357 frtra becsült lovak, szarvasmarhák és szekerből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíró 1897. évi 712. sz. végzése folytán 179 frt 60 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi június hó 15. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 52 frt 24 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig Klenóczon a város házána leendő eszközésére **1897. évi május**

Hirdetmény.

A „Miskolczi hitelintézet“ áru- és terményraktáraiban az ezidei

V-ik évi gyapjúvásár

beraktározással egybekötve 1897-ik évi június hó 16-ik napján tartatik. — Részletes felvilágosítással szívesen szolgál

a „Miskolczi hitelintézet“ részvénytársaság igazgatósága.

Utánnymot nem díjaztatik.

2-3

hó 29-ik napjának délutáni 1 órája határidőül kitéztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombatban, 1897. évi május 14-én.

Gasko, kir. bírósági végrehajtó.

Özv. KOVÁCS ZSIGMONDNÉ

czipész üzlete

RIMASZOMBAT, Fötér, saját ház.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség tudomására, hogy a **tavaszi idényre** óriási választéka érkezett meg raktáromra a **legkülönbözőbb divatos férfi-, női- és gyermeklábbelieknek**, — melyek közül különös említést érdemelnek a nagy kedveltség- és elterjedtségnek örvendő **sárga-bőr, lack- és evelastingból készülték.**

Továbbá nagy raktárt tartok a **saját műhelyemben készült**, — valamint **karlsbadi, bécsi és budapesti** mindenféle férfi-, női és gyermek-lábbeliekből is.

Mérték szerinti rendelések — kívánság szerint — pontosan, a legjobb anyagból, **jutányos áron** műhelyemben — egy kítőnő szabász felügyelete mellett — készítettnek.

Ezek szerint azon kellemes helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt vásárlóimat akár kész áruimmal, akár pedig megrendeléseikkel gyorsan, megelégedésre és jutányosan kielégíthetem.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség megtisztelő jóakarataiba, ajánlva, maradtam

Rimaszombat, 1897. márczius hó.

Kiváló tisztelettel

Özv. Kovács Zsigmondné.

Hirdetmény.

74. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíró 1896. évi 3588. számú végzése következtében **Nagy József** által képviselt **Osgyányi Istvánné** javára **Stelkovicz László** ellen 318 frt s jár. erejéig 1896. évi október hó 2-án foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 1100 frtra becsült szarvasmarhák, lovak, kocsikból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rszécsi kir. járásbíró 386. 1897. számú végzése folytán 318 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi szept. hó 25. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 60 frt 42 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Alsó-Hangonyon, alperes lakásán leendő eszközésére **1897. évi május hó 31-ik** napjának d. u. 2 órája határidőül kitéztik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Rimaszécs, 1897. évi május hó 12.

Kovács Géza, j. bírósági v. hajtó.

Eladó kötőgép.

Egy egészen új harisnya-kötőgép — betegség miatt — jutányos áron azonnal eladó.

Bővebb értesítést nyujt **Gömöri Ede** „Három Rózsa“ szállodás.

*-1